

הוא שאמר: שוא ראש לכל הבשמים שהחזיקו וזהו
באשם, או שוא בהקפחה משוכה מכלת.

ולק אבד מן הזה, שיהיה נקי מן העוף שבייפין אזה העיר.
וחק: כי לשון חזק בכל מקום נקיה, וכן וקראם חזק בצד
לכל יושביה (ויקרא כה י); שיהיה כל כצלי הארץ נקיים מכלתו
ומכל שעבוד ונפשו בארצות.

[ל] מודכי, ושמו מודכי, מה מן ראש לכל
הבשמים, אף מודכי ראש לכל לצדיקים

(אסתר דבא פ"ג)

ב ואלה בני המדינה העלים משכני הגולה אשר
הגלה נבוכדנצור (נבוכדנצר י) מלך בבל לבלבב ישוב
לירושלם ויהודה איש לעירו: אשר באו עם ירבעם
ישוע נחמיה שויה ועליה מודכי בלשן מספר פגו
רחום בענה מספר אנשי עם ישראל:

מודכי בלשן. הוא מודכי והתור

1. כעת ישראל בכללה חיה בחוץ לארץ חיים שאינם מקודים. וקל הנומר
הלמידות הכמים, שיטוד חייהם וזה הודים והרנציים, השכל. היעה הרצש, הקדושה
ההסוהרה, שבחוץ לארץ אינם יכולים לקבל אור חיים מקודים.

שהנו עם נורא, בני מלכים, נדיבי עמים, ומעמיד שרי קדש. זאת והוכרה עממה,
המעולסה בחוץ לארץ כעליפת יען קודד ובאמנות ותשן, היא מוצאה על ארמת הקודש
בבחיזות הנשמה ובחיו החיים. על כן הוצרה מקודים היא באי היא מוכנת רק בה להיות
מקודים.

6. וזהו אסתר נשאת חן בעיני כל
ראיה, אמר ר' אלעזר מלמד שלכל אחד
ואחד נדמנה לו כאומתו.
(מגילה יג)

5. [סח] כי אין לה אב ואם... וכמות
אביה ואמה, למה לי (מאתר דכוזיב
כי אין לה אב ואם, אלא ללמדנו שאפילו יום אחד
לא היה לה אב ואם).

7. [מג] ויהי אמן את הדסה היא אסתר,
ר' נחמיה אומר הדסה שמה, ולמה נקראת
אסתר, שהיו אומות העולם קורין אותה על שם
אסתור (יקח, יפה כלבוה).
(מגילה יג)

כעת ישראל נמשלת לכנות, נעמים בנרבת, נעמים נבצית, לפעמים היא מלאה ולפעמים חסרה, והעיקרים שהיא חסרה כשהיא באה
לקח חסרותה כבר עומד הוא אור כגולה מילי אורה... עד שהיא אורה והעמוד האמת, שיהיה אור הלבנה כאור החמה, ולא תבוא
עד למצב של חסרון - (אורות עני קטג)

9. הייתי הפנימי של כנסת ישראל, שבה היא ממשכת את לב כל בניה
אליה וזה הנה האלהי הנסוד עליה. פניי שבכללותה היא משבת משהותה נעם
עליה עדין כי כה מה שאין כל אמתה וכל פירש יכול לחשיבה. ומתוך שמיני כללותה
נמשך גיב חוט של אהר בואך כל יחד מיעודיה עיי חוט קפן זה מליגיש והחד
את הוהי הנעלה שיש בכללותה הנשמה עיי הנה האלהי הנה בקרבה ומתוך כי הוא
מקודש אליה בכללה בקשר אמת.

11. [קנ] ויגד לאסתר המלכה, זה מחול חז
כול חס עליה אתמהא, ר"י ור"י, ר"י
אומד מקדים אומתן כי פקודין נצוהי (תהלים
קיס, נח). אמר יעקב בירך את פרעה שנאמר
(בראשית מז, ז) ריבך יעקב את פרעה, יוסף גילה

10. הנבצית משכני לב לבא לעמד בפניכה
ידים רפות, לרופם רוח כל מוצאש הארץ כל פושל, לקרא בקול גולה:
אל ידו ידיו. וזה נשמת אלוהים נחיים הנעלה, אשר ישנה פנע
ידת בקל ימי הנלחה, חלקת האמנה בנחה ונשמה, בענה הנה חיים
וח על ארמיה.

ואמרת
אסתר להיך למיך
למללא למרדכי ומסדת
ליה על ציסק מרדכי דלא
יער עם רבן מצותא
ארום רבנו רבינו עקיב
ועשו קנה ופר ליה:

והאמר אסתר תני, מראות מלאות, על
המורג, שחננה, ומסדת אסתר
להיך למיך ולמלא למרדכי ומסדת ליה על
עסק מרדכי דלא יער ותו מרדכי עם רבן
מצותא, ארום רבנו רבן עקיב ועשו קנה ופר
ליה עקיב, כי היה מצויה עבדו במקום שיהא
עבדו כי שדחה כי אינו זק ולא קם ממנו ולקח
תמידה המרדכי, בעיניה הוא עובד על לא חובב,
ומהו עבדו למצות, ולא לו בלמד מוסר, אלא
גם לכל ישראל.
ואי שיהא למד מצויה אשר אינה רוצה לעבד
על לא חובב, אודי שדחה מפרהם כי כל איש
האשה תני ארום רבנו רבנו לרבות רבן, והוא רוצה
לרדוף שלשים יום.
והיא לא דעה
ותפחה ורצה כי כהניו לכפר על כל עוה בני
ישראל.

9
[מג] ויהי אמנ את הדיסה היא אסתר,
ר' חזמיה אומר הדיסה שמה, ולמה נקראת
אסתר, שהיו אומות העולם קורין אותה על שם
אסתר (ידה, יפה כלבונה).
(מגילה י.)

10
בבית ישראל ממשלה ללכות, פסחים ומזרח, פסחים ומזרח, למקדש ויהי מלכה ולמקדש והיה, והקדוש שהיה היתה כהנא בנה
לען ומסדת כבי עמנו וזה אודי רבנו מילי אודי... כי שחננה למדו ומסדת, פסחים ויהי אודי הלכה בארץ החיים, ולא חבב
עד למצב של חסרון... (מגילה ע"י קטן)

12 [מ] ותלבש אסתר מלכות, בגדי מלכות
מיבעי ליה, אמר רבי אלעזר אמר רבי תנינא
מלמד שלבשותה רוח הקודש, כתיב הכא ותלבש,
וכתיב התם (והיא יב, יט) ורוח לבשה את
עמשי.
(מגילה טו.)

11
לברא אל המלך להחזק לו ולבקש מלפניו על עמה
תיבת מלפניו הוא מיותר וכנה יבואר כי
אחשורוש היה רשע יותר מהמן כמאמר חו ל ולא
היה צדקת אחשורוש לדבר טוב על ישראל וזה
מרדכי לאסתר שהיא תצוה לפני המלך ונדאיה עם
אסתר וכנס הסכינה כאשר היה בלמח גאולי ע"י
זה וקלוע אותו רשע איזה צדקות ממנה לבקר
רען שלו שדבר טוב על ישראל וזה הרעו ולבקש
מלפניו על עמה בזה שהיא תהיה לפניו לטען אותו
הרשע ואתו הרשע יסתכל זה וקלוע אזה צדקות
ידבר טוב על ישראל :

13
הרי לא הי' עם שום סיני הטבע והף הכתבים
שנחתם מקודם להרוג ולחבד ג"כ לא היו מחזרים
במזרה כי כתב אשר נחתם בטבעת המלך אין להשיב
וגם לא גזר כלל המלך על הגוים לכל יורגו את
היהודים אלא שהרשה לישראל להקהל ולעמוד על נפשם
וממילא כאשר ישראל נקהלו ביחד בלב אחד אין עוד
בכח שום אונוה ולשון לשלום בהם חס נקרא סוקפו
של נם אשר על גם כזה נאמר והדברים האלה נוכחים
ונעשים וימי הפורים האלה לא יעברו מורעם היינו
שי"י בכח ישראל חמד להסתכל על זה שיראה לנו
השי"י אין שכל הנהגת הדרך הטבע שמנהג השי"י
הוא רק בשביל טובת ישראל :

13
ונראה כי לדברי רד"ל בא לאשמעיון מה שאמר
ויאמר ויאמר שני פעמים שעתה היה מדבר בעצמו
עמה היינו שלא היתה ראויה שתבוא הגאולה כי
אם על ידי שהיה לאסתר תבור גמור אל המלך
אחשורוש וזהו כאשר היה מדבר עמה פה אל פה
לא על ידי מתורגמן אבל ע"י מתורגמן אין זה
תבור גמור כי אחשורוש כ"כ רשע היה והיה
נוטה להמן הרשע לגמרי כמו שהתבאר גודל
רשעתו ועל ידי אסתר שהיא צדקת הגיע לו
הסלק מן הרשעות בדבר מה ולכך צריך שיהיה
לאחשורוש תבור הגמור אל אסתר והיה נפרד
מהמן הרשע

15
וכנס י"ן יצא סוף, ומאוד אנו צריכים בחיינו, שסודות הנעלמים יצאו ויתגלו. על
די גלויים של הסודות נכיר את עצמנו, נכיר את מה שחבוי בקרבנו, בשעה שאנחנו
נבוא לאותה הבחינה של "לבסומי עד דלא ידע" : נפטר לפחות לשעה מכל אותן
הדיעות המטעות אותנו המוליכות אותנו כשבוים ואין לסדות, כאסירים ואין להתיר,
הדיעות המטעות הללו הן מסתירות ממנו את היסוד.

מגילת אסתר

מגילת אסתר